

על לתרופה

גליון שבועי למבקשי
התרופה והעצה
לעובדא למעשה
במשנת רביה"ק מוהר"ן
מברסלב זי"ע א

עלי
מרפא

הולך ומגיע פסח חדש
שלא היה מעולם!

ברוך השם יום ב' י"ב ניסן תקצ"ד לפ"ק.

והקשר שאין שאתה אווז עתה אף על
פי כן יהיו בעיניך כחדשים כל סדר העבודה של
פסח וספירה וכו' כי אף על פי כן יהיו נעשין נפלאות
חדשות לטובה עם כל אחד מיישראל בחג הקדוש הזה
וגם אתה בכלל בודאי, בפרט שאנו זוכין לידע מבעל
הנפלאות אשר כל דבריו ודרכיו התמימים והעמקים
שהשאינו לנו ירושה טובה כלם נפלאים פלאי פלאות
עד אין חקר, ודי קעת בזה לשמח נפשך איך שהוא,
וגם אנכי אין לי שום שמחה וחיות כי אם על פי
הדברים הנ"ל יותר מזה תבין מעצמך כי כבר דברנו
תהלה לאל הרבה בזה, אף הקשר לזכרוננו מחדש בכל
יום בפרט בשני הזמנים הקדושים כאלה אשר מצוה
עלינו להרבות לספר ביציאת מצרים בכל דור וכל
שנה ושנה.

עלינו לבלות ימינו על זה להודות להלל לשבח וכו'
בכל יום ויום למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים
האלה בדור הזה, בפרט בעת קצאת פסח שמצוה
להרבות בספור נפלאות אשר עשה עמו השם
יתברך ואשר הוא עושה עמו בכל דור ודור, וגם מה
שאני כותב לך עתה הוא גם כן נפלאות תמים דעים,
כי על עליה על דעתי שיזדמן לי בשעה הזאת עובר
ושב לכתב לך בדברים האלה, ברוך ורחמנא דסייען
עד כאן.

דברי אביך המצפה לשמח בישועתו יתברך בכל עת,

נתן מברסלב

שיעורים
קבועים

יום	תאריך	ליקוטי מוהר"ן ח"א	ליקוטי חכ"ח	עמוד היומי חוליה-בביות	הדף היומי חוליה-בביות
שבת	ח	יב:	פ	פז:	קלו
א	ט	יג:	פא	פז:	קלח
ב	י	יד:	פב	פז:	קלט
ג	יא	יז:	פג	פח:	קמ
ד	יב	יז:	פד	פח:	קמא
ה	יג	טו:	פה	פט:	קמב
ו	יד	טז:	פו	פט:	קמג

על הפרשה

לרפא את המוות

הדם הוא נוזל חיוני ביותר, אבל לפעמים דווקא כדי לחיות צריכים להסכים לשפוך ממנו, כדי לטהר ולרענן

'משכו' מתקשרת מיד עם 'משכני אחרין נרוצה'. גם כאן יש כפילות המורה על שתי בחינות 'משכני' ו'נרוצה'. 'משכו' על מנת להתנתק מאילי מצרים 'וקחו' כדי לחבור לאמונה. ההתחברות אל הטוב רמוזה במילה צא"ן שמשמעותה ייחוד, שכן צאן הוא חיבור האותיות צ"א שהם גימטרייה של שילוב השמות הוי"ה ואדנות, האות נ' רומזת לנון שערי בינה.

התנתקות והתחברות

יתר פרטיה של מצוות הפסח מכוונים כולם לניתוק והיבדלות מטומאת מצרים. את השה יש לקשור לכרעי המיטה. מיטה היא ראשונה מארבעת תיקוני השכינה, מיטה-מנורה-כיסא-ושולחן. כרעי המיטה הם רגלי האמונה, כיודע האופן הנכון לביטול הרע הוא הכנעתו לפני הטוב. יחד עם השה, גם האמונה האלילית נעקדת למרגלות האמונה הטהורה. לאחר מכן, ב"ד בניסן שוחטים את הפסח ומוציאים את דמו. טובלים אגודת אזור ומגיעים את הדם אל המשקוף ואל שתי המזוזות. שחיתת הפסח מבטאת את הכנעת הקליפה, קליפת נגה. הדם הוא נפשה וחיותה של הקליפה, לפיכך מקומו על מפתח הבית. לאמור: ביטלנו את הקליפה ולא הותרנו ממנה בבית מאומה, רק על סף הקדושה השארנוה לצורך הבחירה. המשקוף ושתי המזוזות הם קו הגבול החוצץ בין רשות היחיד לפרהסיה, במובן הרוחני כאן עובר גבול הקדושה (ע"פ רמח"ל - פרשת שמות).

כפי שלמדנו, היציאה ממצרים לא היתה רק יציאה מהמרחב הגיאוגרפי של ארץ מצרים, אלא בעיקר יציאה מהזוהמה הקדומה של הנחש הקדמוני - אותה זוהמה שהחזיר הנחש בנפשות ישראל בחטא עץ הדעת. זוהמת הנחש, כפי שמסביר מוהר"ת בכמה מקומות, היא בלבולי כוח המדמה. זוהמה זו עתידה להיפסק מעם ישראל באופן מלא במתן תורה, וההתחלה היתה ביציאה ממצרים. המצוות שניתנו לישראל בשעת יציאת ממצרים, מצוות דם פסח ודם מילה היו מכוונות לטהר אותם מבלבולי המדמה. כי אחיזתו העיקרית של כוח המדמה היא בדם, ועל ידי שפיכות דמים, במצוות מילה וקרבת פסח, זכו ישראל להכניע את זוהמת הנחש שהיא קליפת מצרים (ע"פ ליקו"ה ס"ת ד').

ככל שנה אנו יוצאים שוב מאחיזת מצרים, ומקבלים את ההזדמנות להיטהר ממקליפה החודרנית ביותר, קליפת בלבולי כוח המדמה. כדי לזכות בחירות ניתנו לנו ביציאת מצרים מצוות הכרוכות בשפיכת דם, וגם היום המאמצים להגיע לפסח כשר וראוי, והנכונות להתנתק מהטמא והמיותר, הם מעין שפיכת דם שאיננה מאבדת את החיים אלא אדרבה, מייצרת דם חדש, נקי טהור ורענן לעבודה הבורא ולחיים טובים.

השבת קרויה 'שבת הגדול' ואחד הטעמים הידועים - על שם הנס שאירע לאבותינו שכשקשרו את השה אליל מצרים למרגלות המיטה, והמצרים ראו ולא היה לאל ידם לעשות מאומה. מצוות קרבן פסח קשורה עם מצוות המילה ויחידיו הן מהוות נקודת ציון מהותית בגאולת מצרים.

למצרים הורדו בני ישראל על מנת לתקן את פגם אכילת עץ הדעת טוב ורע, שבעקבותיו נוצרה אפשרות המוות. הירידה למצרים נועדה לתקן פגם זה, כלומר לרפא מהמוות. מהי מיתה - פירוד, בבחינת 'רק המוות יפריד'. כאשר אכל אדם מעץ הדעת נענשו הגוף והנשמה בפירוד, על הגוף נקנסה מיתה ועל הנשמה עונש מייסר יותר - החטא הביא לעולם את יצר הרע, דהיינו האפשרות להיות חלילה מנותק מהשם, שזו מהות הגלות.

הדם הוא הנפש

לצורך תיקון של הגוף והנפש וכדי שתתאפשר יציאה ממצרים נצטוונו בשתי מצוות הקשורות לדם - דם פסח ודם מילה. הדם מסמל את החיים והמוות, אי אפשר לחיות בלעדיו ומאידך הדם הנשפך הוא אובודן החיים. וזה בדיוק מצבה של הנפש בגלות. כדי להחיות את הנפש נצטוונו בשתי מצוות הדמים, פסח ומילה, שעל ידן נעשה ההיפוך ממות לחיים. לשתי המצוות הללו עניין משותף - הסרת הרע. המילה מסירה את קליפת הערלה מהגוף, קרבן פסח עושה זאת לגבי הנפש. בטרם צאתנו ממצרים נצטוונו לקחת שה. על פי פשוטו נועדה לקחת השה וקשירתו לכרעי המיטה להכניע את המצרים הרואים את אלוהיהם עקוד כנוע ומובס. גם בליבם של ישראל הוכנעה אז החולשה מול אלילי מצרים.

דם פסח ומילה מעורבים יחד, מפני שזה עורר את זה וכדברי המדרש (רבה, שמות) שבשעה שציווה הקב"ה על הפסח עדיין רבים מיישראל היססו ונמנעו מקיום מצוות מילה עד יום ראשון של פסח. אמר הקב"ה למשה עשה את הפסח, ואז גזר הקב"ה על ארבעה רוחות העולם הנושבות בן עדן שילכו וידבקו בקרבן הפסח, והיה ריחו הולך מהלך ארבעים יום. נכנסו כל ישראל אצל משה לפי שהיו עייפים מהריח, וביקשו 'האכילנו מזבחך'. אמר להם: 'אם אתם נימולים אתם אוכלים, ואם לאו אין אתם אוכלים'. מיד נתנו עצמם למול והיה דם הפסח מתערב בדם המילה.

בני ישראל מצווים להביא את השה לקרבן פסח בלשון 'משכו וקחו' ודרשת חז"ל מפורסמת: משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו צאן של מצווה. הלשון

תפילה בעזות דקדושה

של תוכחה, נמצא פסוקים של נחמה ותקווה. ולכן דווקא ע"י השטותים והבלבולים הגורם צער גדול והקפדה של הצדיק עלינו - מתגלה התוכחה הנראה כמבייש, אבל באמת כולו אהבה ורחמנות. ומי כרבינו המוכיח אהוב שכל מילה ומילה מרעיף טל של תחייה עידוד ותקווה. והנה מבואר בשיחות הר"ן ובליקוטי הלכות בכמה מקומות על חלישות דעת של הרבה צעירים, שנפלו מאד בדעתם, כשרואים רוב הבלבולים העוברים עליהם, ובפרט בשעת התפילה, ונראה לדעתם, שאילו היו יותר קדושים או שנולדים במקום אחר, היה המצב נראה אחרת. אבל האמת לאמיתו מתבאר שם במאמר, שעל כל אחד עוברים בלבולים אלו, ובפרט בשעת התפילה, וצריכים הרבה עזות דקדושה כדי שלא להרפות אלא לדעת שלא בחנם באים אליו כל אלו הבלבולים, ושאי אפשר לעמוד ולהתפלל להשי"ת כי אם ע"י 'עזות דקדושה'. והסיבה הראשונה שבאים דווקא בשעת התפילה הוא כדי לתקנם!

כי התפילה מגלה את פנימיות הרצון, ולכן ע"י התפילה ביגיעה, מתגלה רצון האמת, ומתברר שגם באלו הבלבולים ושטותים שעוברים עליו במשך היום - מוסתר כבוד אלוקים; או בבחינת 'אזמרה לאלוקי בעודי' שיש בהם משהו טוב, איזה נקודה טובה, או בבחינת 'איה מקום כבודו', שגם במחשבות הלא טובות, על כרחך נמצאים כבוד ה' מוסתר המחיה אותם המחשבות. וע"י התפילה בבחינת צעקת 'איה מקום כבודו', הוא מתגלה, כמש"כ בליקו"ה.

הסיבה השניה - שהבלבולים באים הם באמת מחמת מפחיתותו, אך אעפ"כ 'העזות דקדושה' תכלם - ומאן דקטיל חויא בישא יתבינן ליה ברתא דמלכא (תיקו"ז).

והנה אנו רואים שוב שתי דברים הנראים נוגדים שמתאחדים כאחד. כי יסוד התפילה הוא הבושה וההכנעה, ומאידך אי אפשר לבוא להתפלל כי אם ע"י עזות דקדושה הנראה כנוגד למדה של בושה, אך באמת מבואר בתורה כ"ב ש'עזות דקדושה' נמשך מבושת [גם בתפילת אברהם אבינו על סודם, אנו רואים שניגש ל'מלחמה' בבחינת עזות דקדושה, ועם כל זה פתח ואמר 'אנוכי עפר ואפר'], כי יש בושה פסולה שמביאה האדם לידי ייאוש וחוסר אונים, ויש בושה דקדושה המוליד עזות דקדושה, לדעת רום ערך נשמתו וכוחו הגדול לשנות הטבע ע"י תפילתו.

אנו עומדים לקראת היום הגדול והנורא בו "יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים", ואף לדורות נתקדשו אותם הימים ובראשם הלילה הקדוש ליל הסדר, כמו שנאמר "ליל שימורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים, הוא הלילה הזה לה' שימורים לכל בני ישראל לדורותם" (שמות יב, מא)

ולא מגלות מצרים לבד אנו נגאלים באותו הלילה אלא מכל הגלויות, כמו שאמרו חז"ל 'כל המלכיות נקראו על שם מצרים, על שם שהם מצירות לישראל' (בראשית רבה טז, ד).

וביאור גלויות ישראל מבואר בליקוטי מוהר"ן (סי' ל) שהם ההסתרות הגדולות המחשיכים את כח הנשמה - שהוא חכמה תתאה, וממילא עובר על כל אחד הארבע גלויות בגלות הנפש. לעומת זאת הגאולה היא שהאדם זוכה להפריד את המלכות דקדושה ממלכות דסטרוא אחרא, שהוא זוכה לגלות את הנקודה המיוחדת לו שבשבילה הוא בא לעולם הזה, וכשמפריד אותה מהם, אזי זוכה להארה אלוקית מהשכל עליון של הצדיק האמתי, שהוא 'שמחת עולם'.

והפרדה של מלכות דקדושה ממלכות דסטרוא אחרא נעשה ע"י חסד שבא מתוכחה של הצדיק האמתי, שלפעמים בא באופן של בזיון שהוא מבזה אותנו, אבל באמת ע"י דווקא נעשה התגלות החדש ה"ל, שע"י מפרידים את המלכות דקדושה.

ומדוע מגיע התוכחה בדרך בזיון, מחמת שתפילותינו - שמלאים בלבולים - מגיעים אל הצדיק, שהוא בחינת משיח שמקבל כל התפילות, והם גורמים לו צער, ע"כ התוכחה נעשית בדרך זו, אך כאמור, זהו גופא הדרך שעל ידו מתגלה החדש, ומתתקנת המלכות דקדושה.

ויש לבאר, שהרי תוכחה של הצדיק כולו נובע מרחמנות, ומכניס בנו ריח טוב, כמבואר בליקו"מ (ח"ב סימן ח), ומדוע צריך הצדיק הקדמת צער גדול מכל הבלבולים שלנו המגיעים אליו? אך מבואר בליקו"ה, שדוקא ע"י ה'הקפדות' וה'גבורות' של הצדיק - מתגלה החדש (בחינת "בגבורות ישע ימינו"), וכמו שאנו רואים בברכת יעקב לשבטים; שראובן ושמעון ולוי קיבלו תוכחה, ורק אח"כ משבט יהודה והלאה התגלה הברכות (ובסופו של דבר קיבלו כל השבטים כל הברכות כמש"כ ברש"י). וכן אנו רואים בנביאים; שדווקא בין הפסוקים

אחי היקר!

הנה עברנו עכשו את ימי הפורים הקדושים, כמעט וכבר שכחנו מזה, אך צריכים אנו להתאמץ שלא לשכוח מימי הפורים, וכמו שכתוב במגילה 'זכרום לא יסוף מזרעם'.

וכבר אמרו חז"ל 'מגילה צריכה שרטוט' כלומר שאפילו אם אין זוכרים בדיוק את מהותו של הפורים, אבל בכל זאת צריך לראות שישאר על כל פנים איזה שריטה ושרטוט, לזכור שראינו כבר את האמת וכבר אי אפשר לבלבל אותנו מהאמת הזו - יהיה מה שיהיה - ובכח זה נוכל להמשיך בהתחדשות נפלאה לקראת פרשת החודש, כי מה'פורים' נעשה 'פרה' ומזה נעשה דרך והילוך אל הפסח (ליקו"מ תנינא סי' עד).

אחי היקר!

אל יהיה הדבר קל בעיניך, לומר כבר עברו ימי הפורים הקדושים, וכל מה שאנו מדברים שצריכים לזכור את הרשימו הוא רעיון נפלא אך לא מציאותי ולא חלק מהחיים שלנו, כי באמת מדברים אנו על משהו מאוד מעשי, לקבוע זמן בכל יום להתבודדות - לשבת לבד איזה זמן, ולהיזכר מהמציאות של הפורים, לזכור את מציאות ה' שהאיר לנו בימי הפורים הקדושים - ובכח זה לדבר עם ה' - בכח הזכרון של מציאות האמת הזה.

אחי היקר!

אל תאמר שבפורים הזה לא הרגשת איזה אור נפלא של השגת אור ה' מחדש, כי אפילו אם לא זכית להרגיש אור הפורים כפי שהיית רוצה, בכל זאת דע לך, שפורים הוא אור נפלא שמאיר בכל אופן שיהיה, בלי קשר למה שהרגשת או טעמת, ואדרבא פעמים החג הקדוש הזה יכול להאיר אחר ימי הפורים, כי פעמים שדווקא מחמת ריבוי האור של ימי הפורים, אין האדם יכול לטעות ולהרגיש, כמו אחד שמסתכל על השמש שאינו רואה כלום, והדרך להנות מהשמש הוא לא להסתכל עליו, אלא להסתכל על דברים אחרים לאור השמש, וכמו כן אדרבא, דווקא עכשו שעברו ימי הפורים יכול אתה להסתכל מה נעשה למעלה בפורים, יכול אתה להתבודד ולשבת לבד עם ה' ולחשוב ולהיזכר מהמציאות של ה' שהתגלה במגילה.

אחי היקר!

אמרנו בפורים 'שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי' - והוא פלא עצום ונפלא, שכל השמחה הגדולה ששושנת יעקב [כנסת ישראל] צהלו ושמחו דייקא כאשר ראו את מרדכי לבוש בלבוש של תכלת, ולמה לא שמחו בעצם כך שתלו את המן או שראו את מרדכי מקבל את בית המן וכו'.

אלא שעיקר השמחה נעשה כאשר זוכים שהתגלה היופי והפאר והחן של הצדיק, כי מתחילה היה הפאר והחן אצל אחשוורוש, והוא משך את כולם אליו על ידי שעשה סעודה מפוארת 'חור כרפס ותכלת וכו', ואילו הצדיק 'הוגלה מירושלים' - זהו ליבו של כל איש ישראל (כמובא בליקו"מ סימן א' תנינא), אבל כאשר עם ישראל ראו את 'מרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וכו' - אז ראו את יופי הצדיק ואת החן האמיתי שמאיר בעולם, חן שמבטל כל מיני יופי של אחשוורוש.

אחי היקר!

החן האמיתי שהצדיק מאיר בעולם, הוא חן שמאיר את הגוונים האמיתיים של הבורא שברא את הבריאה הזו שהיא מלאה בגוונים - כי הדרך להתחבר להשם יתברך הוא על ידי שמתנוצץ במח והלב גדולת השם יתברך, וההתנוצצות הזו הוא כאשר ניכר גדולתו בריבוי גוונים - כי עיקר הגדולה והפאר הוא התגלות של גוונים (עיי' ליקו"מ סימן כ"ה).

וזה נעשה בעיקר על ידי התפילה, כאשר אדם עומד ומתפלל ומשבח את הבורא ומדבר מגדולתו, כי כל מילה בתפילה היא חסד נפלא שעל ידו אפשר להכיר את השם יתברך - וכאשר אדם מכניס כוחותיו ומחשבותיו בתיבות התפילה המדברים מגדולת הבורא, אזי נתמלא הלב בריבוי גוונים להכיר את הבורא - כי כל תיבה מדבר מענין אחר של גדולת הבורא, וכאשר מתפללים ומרבים לדבר מגדולת הבורא, אזי כולם יחדיו נעשים התכללות של

גוונים

עילאים.

וזהו עיקר אורו של פסח - אשר אז נפתח הדיבור להיות 'פה - סח' כי אחר שזכינו לאור הפורים ונתגלה 'תכלת מרדכי' - אורו של הצדיק המגלה את אלקותו יתברך בעולם, יכולים אנו להתכונן לצאת ממצר הגרון, ולפתוח הפה ולצייר את גדולת ה' על ידי דיבורי התפילה בפה - סח.

כי זהו עיקר ענינו של הצדיק, לגאול את התפילה מהגלות, עד שנזכה לעסוק בעומק התפילה ולהידיבק בהשם יתברך על ידי כל תיבה ותיבה של התפילה.

חזק ואמץ

הלכה פסוקה

מאת הר"ה ג'ר' שמעון אנשיין שליט"א
 מו"צ דביהכ"ס נחלת חן
 הגעלת וטבילת כלים

הגעלת כלים חדשים

כלי חדש אינו אמור להיות טרוף, ולפיכך לא היה צריך הגעלה. אמנם בזמן הזה הכלים העשויים ממתכת, מושחים אותם בשעט יצורם בשומן העלול להיות טריפה, ולכן דעת הרבה פוסקים שיש להגעיל כל כלי חדש העשוי מחומרים הנ"ל. **למעשה**, כלי העשוי מנירוסטה או אלומיניום, ירא שמים יש לו להגעיל אותו. וכן הוא בתבניות חד פעמי מאלומיניום, אך באלו ניתן להשיג עם הכשר מהודר. **אבל** כלים חדשים של: טלפון, קרמי, שיש, אמיייל, כלי כסף, אינם צריכים הגעלה. **ובכל** אופן מאכל שנתבשל בכלי חדש שלא הגעילו אותו כלל, מותר לאכלו.

חובת טבילת כלים

א. כלי שהיה שייך לגוי אפילו שלא נשתמש בהם כלל, יש חיוב מן התורה! להטבילו במקוה כשירה. ולכן כלי שנעשה במפעל השייך לגוי או אפילו שיש בו שותף גוי, אפילו כשהפעלים הם יהודים, חייבים לטבול. וזאת אפילו כשקונים אותו אצל יהודי. וכן להיפך, אפילו נעשו אצל יהודי, אך קנו אותו אצל גוי, חייבים להטבילו. **ב** כלי החייב בטבילה, אסור להשתמש עמו בלא טבילה אפילו פעם אחת! אמנם אף אם עברו והשתמשו בלא טבילה, לא נאסר המאכל.

חובת הטבילה משתנה לפי החומר שממנו נעשה הכלי

א. **כלי ממתכת**: ברזל, נירוסטה, אלומיניום, נחושת, כסף זהב, חייב בטבילה מן התורה. **ב** **כלי זכוכית**, חייב בטבילה מדרבנן [יש טועים שאין חיוב כלל להטבילו או חושבים שאין צורך לברך על זה]. **ג** כלי פורצלן, אמיייל, טלפון, יש להטבילו אבל בלי ברכה. **ד** כלי פלסטיק מכל סוגי הפלסטיק והניילון, יש מחייבים ויש פוסקים והמחמיר לטבולו תבוא עליו ברכה, אך אין לברך על טבילה זו. **ה** כלים העשויים: עץ, אבן, חרס, קרמיקה, נייר, פטורים מטיבילה.

איזה כלי חייב בטבילה?

א. כל כלי המיועד לצורכי אכילה או שתיה, חייב בטבילה. ואין הבלדל אם משתמשים בהם בחמים או בצוננים. אך דוקא כשהשימוש הוא באופן שהמאכל או המשקה נוגע בכלי עצמו, אבל אם דרך השימוש בהם כשאין המאכל נוגע בו, אזי פטור מטיבילה. לכן: 'תנור' 'טוסטר אובן' 'כיריים' עם כל חלקיו, 'פוחתן בקבוקים', פטורים מטיבילה. אבל תבניות של תנור, יש להטביל.

ב. כלי חד פעמי אפילו עשוי ממתכת, אין צורך להטבילו. אמנם זה כשאין לאחר השימוש הראשון זרוקים אותו, אבל אם חושבים להשתמש בו עוד הפעם, אזי אם עשוי ממתכת (כמו תבניות אפיה מאלומיניום), יש להטבילו תיכף בשימוש הראשון. אבל העשוי מפלסטיק, אין חיוב להטבילו בכל אופן.

ג. בקבוק, צנצנת וכדומה, המכילים מוצרי אוכל או שתיה, והכלי נעשה או היה שייך לגוי, נהוג להקל להשתמש בהם כך בלא טבילה, והינו: שאין מוציאים את כל התכולה ממנו וטובלים אותו, אלא מוציאים בכל פעם כמה שצריך. ואם יש צורך להחזיר, מחזירים לכלי. אמנם לאחר שהוציאו הכל ממנו ורוצים להשתמש עם הכלי לצורכי אכילה ושתיה, יש להחמיר ולהטבילו. **יש** להזהר בזה בבקבוקי היין וצנצנות הבאים מח"ל.

ז. כלי חשמלי:

(א) אם עשויים מחומר החייב בטבילה, חייבים לטבולם! והמיקל בזה ואינו חושש לאיסור דאורייתא, אין לו על מה לסמוך. **ולכן** יש להטביל: מיחם, קומקום, טוסטר, צנצנת, וכיוצא בהם. [קומקום למרות שעשוי מפלסטיק, מכל מקום גוף החימום או התחתית עשוי ממתכת].

(ב) צריך להטביל את כל הכלי במים, כולל החוט והתקע. אמנם אם עשוי באופן שמפרקים אותו בכל פעם, כגון: מיקסר, בלנדר, מקצף, קומקום נשלף, אין צורך להטביל את החלק החשמלי שבו, אלא רק את החלקים הבאים במגע עם האוכל או המשקה.

(ג) כאמור שצריך להטבילו כולו במים, ושומר מצוה לא ידע דבר רע, ולא יתקלקלו על ידי הטבילה. ואם אי אפשר להטבילו כי חוששים שיתקלקל [מצוי כשיש להם חלקים דיגיטליים], יש לתת אותו לטכנאי שומר תורה ומצוות על מנת שיפרק את הכלי באופן שלא יהיה ראוי לשימוש, וירכיבוהו שוב, ואזי נחשב כאילו עשהו יהודי. אבל פירוק חלק או בורג שהרבה יודעים לעשות, אינו מועיל.

בני הנעורים

פסח וביעור חמץ

מצד נשמתנו, ומתוך כך אפשר להתעורר לראות מה מונע מאיתנו לעבוד אותו, ולהתוודות על החטאים והעוונות, ולספר לו על המניעות והקשיים. הוא יסוד גדול אצל רביז"ל שהיודי יבוא מתוך חיזוק גדול בנפש וחיבור להשי"ת.

וכמסופר על אחד מגדולי אנ"ש שאמר בליל בדיקת חמץ, שהיום ישב חמש שעות עד שהצליח להתחזק בנקודה טובה, ולהרגיש שייכות להשי"ת, שעל ידי כך אפשר לבדוק ולשרוף כל הרע.

ואין זה זוארט יפה, כי צריך לעשותו למעשה, לחשוב מחשבות של התחזקות, ולעורר שמחה והרגשת שייכות לחג הפסח, ומתוך יוכל לבוא בניקל לתשובה.

האם שייך לבער כל החמץ מהלב ולנקותו?

[א] חז"ל תיקנו את הברכה "על ביעור חמץ", הרי שעיקר הביעור הוא על עצם החיפוש והבדיקה, למצוא זמן בעיקר בערב פסח, לשבת לפני ה' ולעשות 'קצת' תשובה, וזה בעצמו נחשב לביעור חמץ אפילו שלא מצא הכל, כי פעולת ההתחלת הבדיקה והחיפוש, כבר נחשבת לביעור חמץ (שם).

[ב] גם אמרו חז"ל שבדיקת חמץ הוא "עד היכן שידו מגעת והשאר מבטלו בליבו" כי מדאורייתא די שיבטלו בליבו, אלא שחז"ל חששו שמה ימצא גלוסקא יפה ויאכלנה. הרי שעיקר מצוות ביעור חמץ הוא לבטל החמץ, כלומר להתעורר ברצונות וכיסופים להשי"ת, ולומר לו: "אותך אני רוצה, ואיני רוצה שום דבר אחר, ומה שאני תמיד נופל, זה לא רצוני האמיתי, אין זה ממני, אני מגלה דעתי שאיני חפץ בו". וזה בעצמו נחשב לביעור חמץ ולעבודת התשובה. אלא שבכל זאת יש חשש עדיין שמה ימצא איזה תאוה ויחפוץ בה, לכן יש לבדוק גם בפרטיות ולהשתדל לעשות תשובה על ענינים פרטיים שרואה שנופל בהם, אבל גם זה, רק עד היכן שידו מגעת, ללא בכלובים וחומרות תירות, כי את השאר אפשר לבטל בלב בכלליות, להתעורר מחדש להשי"ת, ובזה בעצמו הוא שורף את כל החמץ ומוציאו מרשותו (שם)

הטרדות וההכנות מכבידים כל כך על הלב, אין פנאי לחשוב על הכנה והשתקקות לגאולה, שנתחיל התחלה חדשה להכיר חסדי ה' וגדולתו, והוא כמו שכתוב במצרים "ולא שמעו אלי מוקצר רוח ועבודה קשה".

ישנם כמה דרגות בכיסופים. יש כיסופים גדולים שבכיסופים עצמם יש אור ותענוג גדול, והוא התעוררות של חשק ואהבה להשי"ת, כדוגמת מה שהתגלה ביציאת מצרים - סוג תשוקה של חיבור. אבל יש כיסופים פשוטים ששייך לכל דרגא ולכל זמן, והוא הכיסופים שהיה לעם ישראל במצרים עצמו, בעת שהשתקקו לצאת ממצרים, שלא הרגישו תענוג בעצם הכיסופים, אלא פשוט רצו לצאת מהמקום בו הם נמצאים, הם רצו להפסיק לסבול. ואלו כיסופים וגעגועים שאפשר לעורר אותם דווקא בזמנים בהם אין יישוב הדעת, פשוט לזכור שהולך לבוא ליל הסדר ובו השי"ת מתגלה לכל יהודי, הוא ולא מלאך, הוא ולא שליח, ואת זה אני מאוד רוצה.

אפשר כמה פעמים במשך היום להיזכר מה מטרת הטרדות וההכנות, ולמקד את המטרה ולהשתוקק אליו. ובכל רגע שכזה, אנו בונים כלים נפלאים ביותר לקבל באמת את ההתקרבות הזו בפסח.

איך בודקים ומבערים למעשה את החמץ שבלב?

[א] כדאי למצוא זמן שבו יושבים לפני ה', ולדבר עמו ולספר לו את מה שעובר עליו ואיך היצר הרע גונב ומרמה אותו, והוא אינו מצליח להתגבר וכו', ובזה הוא מקיים בדיקת וביעור חמץ.

[ב] חז"ל תיקנו לנו שהבדיקה צריכה להיות לאור הנר, ולמדו זאת מהפסוק 'נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן' (פסחים ז:). הרי לנו שעיקר החיפוש צריך להיות לאור הנשמה (נחת השולחן הל' פסח). כלומר לא לבוא בחשבון נפש, באופן של מוסר שיישבור אותו, אלא אדרבא, להדליק 'נר - נשמה' ולהזכיר לעצמו שהוא יהודי, ויש ה' בעולם, ואנו בניו אהוביו הדבוקים בו

לאיש הפשוט
לכבוד המופלג
והחסיד הישיר
ליקוטי הלכות אחר
להבין
דיבור של ר' נתן

לרכישת מניין:
02-6645547

ליקוטי חובת היריות או חובת כד - יקו לכתוב לשרי
 תל אביב 6150404 | 052-6645547 | 052-6645547

עשרות אלפי עיונים מדי שבוע!
 מאות נקודות הפעה!
 עשרות ערים ויישובים!
 המש באות גליונות!
 מסמיכים את האור!
גליון ה-500

ה"ר אהרן בחין ה"ו בית שמש לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה	ה"ר ישראל נתנו ב"ר שמחה אנשיין ה"ו ירושלים לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה	ה"ר דניאל נתנו בכר ה"ו הוד השרון לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה
ה"ר מרדכי שלום חזנבלט ה"ו בית שמש לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה	ה"ר נתן גולדנבסקי ה"ו בני ברק לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה	ה"ר חיים חזנבלט ה"ו בית שמש לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה
ה"ר שמאל ב"ר עמוס חוביץ ה"ו ירושלים לרגל שמחת ארסי הבן הבר"ח אריה לייב נ"ו עכ"פ ה"ר שמאל אטיגור ה"ו ירושלים בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה	ה"ר שמעון ביינס ה"ו בית שמש לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה	ה"ר שמעון זילבר ה"ו ירושלים לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה
ה"ר לוי יצחק ב"ר אצוק ה"ו בית שמש לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה		ה"ר נתנו ברג ה"ו ירושלים לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזכה לרוב נחת דקדושה

הרה"צ ר' שמעון שפירא שליט"א
במכתב נדיר בכת"י קדשו:

**כל התודם הז"ק לעלה לתרופה
יזכה לישועות גדולות.**

בס"ד, ניסן תשע"ט

הגליון הקדוש "עלה לתרופה" מכנים הרבה דעת ואמונה בעולם מאורו של רבינו הקדוש ומוהרנ"ת, כאשר ידעתי אישית כמה חיזוק עצום זה פועל לנפשות המבקשים באמת להתקרב להשי"ת בתמימות, ובדור שלנו עיקבתא דמשיחא שיש ניסיונות נוראים ושיבושים וסילופים, צריכים לחזק מאד את העלון הזה שיו"ל על ידי כמה מתלמידיו של ידיד נפשי ממעתיקי השמועה, הגאון הצדיק רבי ניסן דוד קיוואק שליט"א, שמוסר נפשו להנחיל את הדרך הקדוש והאמת שקיבל מזקני אנ"ש בדור הקודם, בשיעוריו ובספריו, ובתלמידיו המשפיעים החשובים שמאירים את העולם, וכעת יוצאים למגבית לרגל הדפסת הגליון החמש מאות, אבקש מכל אחד שכבוד רביה"ק יקר בעיניו לקיים כאן את צוואת מוהרנ"ת להיות חזק ברצון בממון ובטירחה, וכל התורמים בהוראת קבע להמשיך ההפצה לזיכוי הרבים יזכה מידה כנגד מידה לבנים צדיקים, כי הגליון עלה לתרופה הוא גליון נפלא וזה מחזק מאוד, הן בדברי רבינו הקדוש והן ההלכות ושאר הדברים, ומי שישתתף בהחזקת הגליון יזכה בע"ה בזכות זיכוי הרבים לישועות גדולות. שמעון שפירא

שֶׁתְּהִיֶּזְקוּ חֲזָקִים בְּמָמוֹן וּבְרָצוֹן וּבְטִרְחָא

עולה לתורה

פרטי הגביה:

סכום:

\$ ₪

תאריך גביה:

20 10 1

מס' חייבים:

החל מ:

חשבון פנימי:

050-30246-1-1

נא למלא את אמצעי התשלום הרצוי

בכרטיס אשראי

שם _____ ת.ז. _____ כתובת _____ טלפון _____

מס' כרטיס _____ סוג _____ תוקף _____ / _____

סכום חיוב חודשי _____ ₪ מס' חייבים _____ מועד החיוב: 5/15/25 לחודש _____ חתימה _____

בקשה להקמת הרשאה לחיוב חשבון

בהוראה לחיוב חשבון בנק

קוד מסלקה		סוג חש'		מס' חשבון בנק	
בנק	סניף				
מספר מזהה (אסמכתא)				קוד המוסד	
				36502	
מוסדי עולם				שם המוסד:	

בנק _____ בע"מ

סניף _____ מס' סניף _____

כתובת הסניף _____

הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.

או- הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות:

תקרת סכום החיוב- ש"ח. _____ ש"ח. מועד פקיעת תוקף ההרשאה - ביום _____ / _____ / _____

לתשומת לבכם: אי סימון אחת מהחלופות המוצגות לעיל, משמעה בחירה בהרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.

שם בעל/י החשבון כמופיע בספרי הבנק

1. אני/ו הח"מ _____ שם פרטי _____ שם משפחה _____ ת.ז. (9 ספרות כולל ספרת בקורת) _____

רחוב	בית	דירה	ישוב	מיקוד	טלפון

כתובת

מבקשים בזה להקים בחשבוננו ה"ל ("החשבון") הרשאה לחיוב חשבוננו, בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם ע"י המוטב באמצעות קוד המוסד, בכפוף למגבלות שסומנו לעיל (ככל שסומנו).

- כמו כן יחולו ההוראות הבאות:
 - עליו לקבל מהמוטב את הפרטים הנדרשים למילוי הבקשה להקמת ההרשאה לחיוב החשבון.
 - ההרשאה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה בכתב מאתנו לבנק, שתכנס לתוקף יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה לבנק, וכן ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
 - נהיה רשאים לבטל חיוב מסוים, ולבד שהודעה על כך תימסר על ידנו בכתב לבנק, לא יאוחר מ- 3 ימי עסקים לאחר מועד החיוב. ככל שהודעת הביטול ניתנה לאחר מועד החיוב, הזיכוי ייעשה בערך יום מתן הודעת הביטול.
 - נהיה רשאים לדרוש מהבנק, בהודעה בכתב, לבטל חיוב, אם החיוב אינו תואם את מועד פקיעת התוקף שנקבע בהרשאה, או את הסכומים שנקבעו בהרשאה, אם נקבעו.

אנו מסכימים שבקשה זו תוגש לבנק ע"י המוטב. חתימת הלקוח _____

אישור הבנק

קוד מסלקה		סוג חש'		מס' חשבון בנק	
בנק	סניף				
אסמכתא - אישי				קוד המוסד	
				36502	

לכבוד מוסדי עולם 4256 ת.ד. מודיעין עילית 71919

050-30246-1-1

קבלנו הוראות מ:

לכד חייבים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון או ברשימות שתציגו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם כבנק יהיה נכון בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה. רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון ואפשרותו, כל עוד לא תורה מניעה חוקית או אחרת לביצוען, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב ע"י בעלי החשבון, או כל עוד לא רוצאי/ בעלי החשבון מן ההסדר אישרו זה לא יפגע בהתחייבותנום כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידם.

בכבוד רב,

בנק _____
סניף _____
חתימה וחותמת הסניף

תאריך _____

ניתן להעביר את טופס הוראת הקבע:

לפקס: 0765102516, או לאימייל: ale@breslev.us, או במכשירי "קהילות"

ובן בבית המדרש הגדול דחסידי ברסלב במאה שערים לידי הר"צ רבי שמעון שפירא שליט"א

